

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 2 kwietnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil supérieur de la Sécurité sociale – Luksemburg) – Caisse pour l’avenir des enfants / FV, GW

(Sprawa C-802/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 45 TFUE – Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Artykuł 1 lit. i) – Swobodny przepływ pracowników – Równość traktowania – Przywileje socjalne – Dyrektywa 2004/38/WE – Artykuł 2 pkt 2 – Rozporządzenie (WE) nr 492/2011 – Artykuł 7 ust. 2 – Dodatek rodzinny – Pojęcie „członków rodziny” – Wyłączenie dziecka współmałżonka pracownika niebędącego rezydentem – Różnica w traktowaniu w stosunku do dziecka współmałżonka pracownika będącego rezydentem – Względy uzasadniające]

(2020/C 222/15)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil supérieur de la Sécurité sociale

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Caisse pour l’avenir des enfants

Druga strona postępowania: FV, GW

Sentencja

- 1) Artykuł 45 TFUE i art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 492/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii należy interpretować w ten sposób, że dodatek rodzinny powiązany z wykonywaniem przez pracownika przygranicznego pracy najmniej w państwie członkowskim stanowi przywilej socjalny w rozumieniu tych przepisów.
- 2) Artykuł 1 lit. i) i art. 67 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 492/2011 i art. 2 pkt 2 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów państwa członkowskiego, na podstawie których pracownicy przygraniczni mogą otrzymywać dodatek rodzinny powiązany z faktem wykonywania przez nich pracy najmniej w tym państwie członkowskim jedynie na własne dzieci, z wyłączeniem dzieci ich współmałżonka, z którymi nie łączy ich więź filiacyjna, jednak w których utrzymaniu uczestniczą, podczas gdy prawo do pobierania tego dodatku przysługuje każdemu dziecku mającemu miejsce zamieszkania w tym państwie członkowskim.

⁽¹⁾ Dz.U. C 82 z 4.3.2019.